

paa et Sygehus i en anden Kommune, skulde kunne ansættes til Skat i denne.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 8 er nærmest en redaktionel Ændring, som gaar ud paa stærkere at betone Sammenhængen mellem 7 og 8. — Ændringsforslag Nr. 8 til § 10 om, at efter Ordet „eller“ indskydes „i sidst forløbne Kalenderaar“ er væsentlig stillet for klarere at udtrykke, hvad der ganske sikkert har været Paragraffens Mening, at det er ikke den skattepligtiges Virksomhed, der i al Almindelighed betegner Skattepligt til Erhvervs-kommunen, men Virksomheden i det fore-gaaende Kalenderaar.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 11 er en supplerende Bestemmelse fremsat ud fra den Betragtning, at naar det i Paragraffen hedder, at Erhvervs-kommunen bl. a. skal give Opholdskommunen Underretning angaaende Erhvervsskatten, samt ogsaa Oplysning om, hvor stor Erhvervs-kommunens Skatteprocent er, har Udvalget dog ment, at det var rigtigt at fritage en Erhvervs-kommune for en saadan Pligt i det Tilfælde, at den skattepligtige er bortrejst til Udlandet, eller hans Opholdskommune er vanskelig at finde, og Skatten maaske kunde være saa ubetydelig, at den ikke var hele den store Ulejlighed værd, som vilde flyde af at efterlyse vedkommende Skatteyder.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 11 er af ren sproglig Natur. Jeg skal dog her oplyse, at der er indløbet en Trykfejl. Der staar nemlig i Ændringsforslaget: 1ste Stykke, 2den Linie, det skulde være 1ste Stykke, 3die Linie.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 12 er ren redaktionel. — Ændringsforslag Nr. 12 til § 14 er stillet for at sikre Opholdskom-munen mod, at den Fradragsret, som Lovforslagets § 8 hjemler den skattepligtige som Følge af Erhvervsskat til en anden Kommune, ikke i Tilfælde, hvor Opholds-kommunens Skatteprocent er meget lavere end Erhvervs-kommunens, skal kunne faa den Virkning, at Opholdskommunen næsten ingen Skat kan faa af den vedkommende Skatteyder. Ændringsforslagets Bestem-melse om at fastsætte en Slags Normal-skatteprocent, der udgør Forskellen mellem, hvad der af den paagældende Indtægt er paalignet ham i Skat i begge Kommuner tilsammen, og hvad han vilde have haft at tilsvare af samme Indtægt, dersom han havde haft Ophold i Erhvervs-kommunen; og dennes Skatteprocent var bragt i Anvendelse for ham, og at Fradraget ikke kan overstige $\frac{2}{3}$ af det i Opholdskom-

munen paalignede Beløb, vil formentlig have den Betydning, at den enkelte Skatte-yder ikke vil have nogen Fordel af at tage Ophold i en Kommune med lavere Skatteprocent end Erhvervs-kommunens. Æn-dringsforslag Nr. 13 til § 14 om at ind-sætte en ny § 15 er fremsat under Hensyn til at lette det regnskabsmæssige Mellem-værende mellem to Kommuner, hvis ind-byrdes Forhold kunde tænkes at være af en saadan Beskaffenhed, at Mellembeskat-ningen vilde medføre et stadigt regnskabs-mæssigt Mellemværende. I det Tilfælde, at der efterhaanden fæster sig en be-stemt Norm for Beskatningens Udbytte i hver enkelt af de paagældende Kommuner, kunde man tænke sig, at disse kunde finde det praktisk at affinde sig med hinanden f. Eks. ved Udbetaling af en vis Sum i Stedet for at have hele denne store og vidtløftige Mellemregning. Der kan jo selvfølgelig kun være enkelte Kommuner, hvorom der kan i saa Henseende være Tale, og blandt de Kommuner, man kom-mer til at tænke paa i første Linie, vil være en Kommune som Kjøbenhavn, der jo næsten helt omslutter Frederiksberg Kommune, hvilket i Følge Lovforslaget selvfølgelig vil medføre et stadig tilbage-vendende Mellemværende mellem de to Kommuner, som maaske kunde ordnes paa en simplere Maade end netop den, som Lovforslaget bestemmer. Ændringsforslaget under Nr. 14 til § 15 gaar ud paa at fast-sætte en Regel, som beskytter de nævnte Aktieselskaber mod at komme til at svare en Skatteprocent, der er højere end Er-hvervs-kommunens. Paragraffen bestemmer nemlig, at her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber kunne beskattes med indtil 3 pCt. af deres Nettoudbytte. Hvor Kom-munens Skatteprocent imidlertid er under 3 pCt., kunde det synes urimeligt at give Kommunen Ret til af Aktieselskaber at kræve en Skat, som er højere end den for Kommunen gældende Skatteprocent. Det har jo vist nok heller ikke været Para-graffens Mening, og Ændringsforslaget har altsaa nærmest til Hensigt at give en tydeligere Opfattelse af Paragraffen. Det under Nr. 15 til § 15 stillede Ændringsfor-slag er fremsat som en Konsekvens af Bestem-melsen i § 6 f. i Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten. Nr. 21 til § 17 er stillet under Hensyn til at indskrænke den mellemkommunale Korrespondance til det mindst mulige. Paragraffen bestemmer nemlig, at i de Tilfælde, hvor Aktiesel-skaber have en skattepligtig Virksomhed i mere end een Kommune, kan Skattepro-